

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Crensovcu, Prekm.

Vredništvo i upravništvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje*.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanus v Crensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Duh moči i lübezni.

Neopaženo se je spüsto na zemlo. V podobi žarečih jezikov je obviso ober glav i začutili so novo moč. Bojazlivi ribiči — apoštoli so se spremenili v odločne glasnike — bojavnike. V srcih se je zbudila nekša nova, nepoznana moč, ki je silila na svetlo, da se pokaže i preplavi svet. Rodila se je žela, hrepenenje, da bi bila zemla prenovljena, prerrojena, da bi zrno, štero je posejao tisti, ki je premagao smrt, šo v nebo i poslao svojega Duha, pognalo kliko, štera bi zrasla v mogočno drevo, v senci šteroga bi se zadržilo vse človeštvo pod zastavov prave istine, lübezni — pod znamenjom večne Istine i neskončne Lübezni. To želo je zbudilo Duh moči, ki je bio poslan, da svet prenovi. Hrepenenje je zbudilo Duh lübezni. Vzgaio je človeška srca z novim plamenom, v šterom se je bliščalo: „Lübi svojega bližnjega kak samoga sebe. Lübi pa ga zavolo Boga, ki je stvoro vse lüdi po svojoj podobi.“ Dvanajsteri pa so stanoli i se razšli po celoj zemli. Nastopali so med narodi i jim oznanjali reči, štere jim je navdehno Duh — reči nezmerne Moči, prave Istine i neskončne Lübezni.

Krščanski duh v zgodovini človečanstva.

Takše spremembe še svet ne vido, kak je nastala te, gda je nastopilo pred skoro dve jezero leti krščanstvo. Prava revolucija je vdarila vö, a ne revolucija krvi, zatiranja, preganjanja i smrti, nego revolucija mira, štera je šla za tem, da vniči vse slabo, ka je zidao poganski svet, da pokaže človeškomi življenji kak zasebno i javnomi i delovanji novo pot, z ednov rečjov, da svet prerodi i prenovi.

S svojimi načeli, štera so toti večna, a itak naravna, preprosta i razumliva, je krščanstvo pokazalo, kak zmotno je poganstvo, kak krivično je s svojimi naredbami posebno v političnom i tudi gospodarskom pogledi, kak nečloveško je suženjstvo i osvedočenje poganskoga sveta, da je telovno delo sramotno, zato ga smejo opravlati samo sužnji. Krščanstvo je napravilo vsemi tomi konec. Ono je posegnolo v družinsko življenje i določilo, da sta mož i žena edno, zato sta nerazdržljiva. Prenovilo je tudi občinsko, državno življenje. Odpravilo suženjstvo i postavilo nekšo ednakost vseh ljüdi na podlagi zapovedi: „Lübi bližnjega, kak samoga sebe.“

Ka je bilo krščanstvo za človeštvo, kažejo posebno veličastni ostanki iz srednjega veka, ar vse, ka je lepoga, znamenitoga, hasnovitoga i dragocenoga, ma svoj začetek v krščanstvi.

Zakaj pa smo spadnoli dnesden tak nisko? Gde je vzrok bratomornim vojnam, uporom, preganjanji, krivicam, nepoštenosti, tolvajiji, vmori, samomori, pijanstvi i sto

pa sto drugih hüdobij, ki spremlajo naše zasebno i javno življenje? Odgovor je samo eden, v šterom je zapopadnjenih tudi vnogo drugih.

Na sveti ne več pravoga krščanskoga duha. Če pa je, ga je tak malo, da se skoro niti ne spozna med modernim poganstvom. V nas ne čüta pravičnosti i prave lübezni, ki bi določala kak se moramo obnašati proti samomi sebi, posebno pa proti bližnjemi. To se spozna že v družinaj, gde med roditeli i decov ne tiste tesne zveze, kakša bi morala biti med ljüdm, šteri so iste krvi i mesa. Še bole se pozna to v javnom, državnom življenji. Krščanstvo je povdarilo, da je vsakša oblast od Boga, zato je podložnikom predpisalo, da morajo biti svojim voditelom pokorni. Tistim, šteri so meli oblast v rokaj, pa je naložilo, da vladajo pravično i pošteno. Dnesden je pravičnost i poštenost jako redka i to ravno zavolo toga, ar javno življenje ne prepojeno s krščanskim duhom.

Če ščemo, da se svet prerodi, se moramo preroditi najpre mi sami — postati moramo pravi kristjani. Brez krščanstva pa zaman iščemo rešitev.

FILOS:

Mi i oni.

„Szabadság“ i „Mó szka Krajina“ sta strašno razburjeniva i nemreta se zadosta razkačiti v svojih člankih nad našim slovenskim nacionalizmom, šovinizmom ali kak že vse to teva d a lista imenüjeta. Posebno „Szabadság“ nema številke, gde ne bi napadao, grajao i se norčaro javno iz vsega, ka je slovenskoga. On vse naredbe tolmaci v znamenji šovinizma i nacionalizma, samo da lahko nahujska državlane madjarske narodnosti proti vsemi, ka prihaja od naših, bodisi civilnih, vojaških, bodisi cerkvenih oblasti. Priznajmo, stvarna, objektivna kritika je nigdar ne slaba, clo priporočljiva je, a ka začjenja te list, pa sega že prek meje. Iz vsakšega članka se jasno vidi tendenca, skriti namen i cil članka, le dobro trbe pogledati med vrste i vse bo nam jasno i prozorno. Što bo samo malo več zanimanja zbrao pri štenjej toga lista, tisti ne bo več dvoje ne za hip, da te list vedoma i hote ignorira vse naredbe naših oblasti, zastopa madjarski iredentizem i ma jasen namen držati vse naše državljane madjarske narodnosti, kakor tudi one, ki je zovemo Madjaroni, v duhi zagriženoga madjarskoga šovinizma!

Bojmo odkriti i objektivni, da zvedimo golo istino, kajti mi istino vsigdar lahko povemo i smo tudi dužni povedati. Velki prah i krik so vzdignoli gospodje pri „Szabadsági“ i „M. Krajini“, ar so prezv. pišpek lavantüski prepovedali v Soboti madjarske predge. „Szabadság“ je tomi posveto svoj uvodni članek i pravi, da Madjarje nemrejo opravlati svojih verskih dužnosti v Prekmurji. On torej ne pravi, da samo sobočki ne, nego vsi Madjari v Prekmurji! Infamno! Mi pa zaamo, da se v vseh cerkvah, gde so Madjari, predga, moli itd. v madjarskom jeziki, ar nesterni duhovniki niti drübigoga jezika ne znajo. Zakaj torej potvarjati istino i vedoma hujskati lüdi? Če pa je v Soboti tak, pa je naše mišljenje ravnotakše. Soboti je bila i je popolnoma slovenska, ka je Madjarov so Izraeliti i sta le ena ali dve katoliški i luteranski družini. Da se pa vrši v slovenskoj farnoj cerkvi bogočastje v tujem jeziki, pa bodo tudi gospodje

pripoznali, ka to nemre biti. Če je žela, da se vrši bogočastje v jeziki naroda, je to samo prav i hvale vredno, dugo smo čakali na te pravice i ešče zdaj bi nam je radi prikrajšüvali. Ne guči z nas šovinizem, nego lübv i spoštüvanje do svojega naroda i slovenskoga jezika. Hüjšega šovinizma smo ne opazüvali v zgodovini niednoga naroda kak ravno pri Madjaraj. Istina je, oni so sistematično gojili svoj šovinizem tudi v cerkvi. V Lendavi, kama je hüdilo v cerkev do 3000 slovenskih düš, se nej čüta slovenska reč do leta 1924. Ravnotak v Dobrovniku i v večih mešanih farah. Deca so morala madjarski moliti i madjarski spevati v cerkvi pri ranih mešah v čisto slovenskih farah! Lehko bi našteo nešteto primerov, a bodi zadosta, bar te tak očitne naj priznajo. Zdaj pa povejte ali se pri naš zdaj godi Madjarom tak? Jeli oni Irpijo takše krivice. Ne, to nemre nihče povedati. Bojmo iskreni, odkriti, z dokazi na den i včasi bomo vidili gde je istina, gde šovinizem, komi se godijo krivice!

Kak se vidi „Szabadság“ nešče razmiti i priznati istine, ar smo njemi že večkrat v raznih listih ovrgli njegove ogorčene velemadjarske vzklike i stokanja i itak ide po staroj poti obreküvanja, potvarjanja, huiskanja i madjarskoga šovinizma. Ne smo prijateli i zagovorniki kričavoga, prenapetoga i škodlivoga šovinizma, ar znamo, da je to za obče človečanske težnje po zblüzanji narodov škodljivo, moramo pa se braniti i odgovarjati na takše izbruhe, kak to delajo ravno najhüši madjarski šovinisti okrog „Szabadsága.“ Pribijmo ešče ednok istino: pri nas, v obče pri Slovanih, ne je bilo nikdar tak slepoga i brezobzirnoga šovinizma kak so ga uganjali domišljavi Madjari nad nami! Nam se očita šovinizem, ne to je samo patriotizem i ljübezen do svojega jezika. Dejstvo je, da so ravno tej kričaći zakrknjeni šovinisti, šteri zatajivši svojo narodnost, so pomagali potüjščevati slovenski rod na njegovoj svetoj slovenskoj grüdi i zdaj bi to šatansko delo podeseterili, če bi samo bile za nje dobre prilike.

NEDELA

risalska. — Evang. sv. Jinoša 14, 23—31. — Sv. Duh pa, šteroga Oča pošle v mojem imeni, on vas bo včio vse. —

Kristuš je vzeo slovo od svojih apoštolov. Svoje delo na zemli je dokončao, s trpljenjom i vstanjenom je svet rešo od oblasti peklenke moči i odpravlao se je v nebo, da zasede svoj prestol na desnici Očini i prejme plačilo, štero njemi je Oča nebeski oblübo od vekomaj. Gda se je poslavlao, je vido, da so tužni obrazi apostolov i da nim srce stiska bojazni, ka bo z njimi, gda jih Gospod zapüsti. Vido je to i v srci se njemi je zbudilo smilenje. Zato je odpro svoja vüsta i je izgovoro tolažilne reči. „Sveti Duh pride i on vas bo včio vse, ka sem vam povedao. On bo vaš voditeo, vaš tolažnik, on bo moj naslednik i bo vas pelao skoz celo življenje do nebeskih vrat, pred moj prestol, okoli šteroga bote razvršćeni na zlatih prestolaj i se bote veselili z menov vred v kralestvi mojega Oča.“

Kristuš se je vzdigno, oblak ga je zakrio, prišeo pa je tisti, šteroga je obečao. — Apoštoli so bili zbrani. Pogovarjali so se. Naednok pa so se prikazali nad njivimi glavami žareči jeziki i začutili so v sebi novo moč. Prišeo je sv. Duh i podelo njim je svoje dare. Presveto njim je pamet, vtrdo volo, v srca pa njim je vlejao vročo lübezen, tak da so goreli od žele, da bi glasili božo slavo, da bi predgali o Kristušovon navuki i širili na zemli Mešijašovo kralestvo. Moč vere so začutili, štera jih je priganjala k deli, k prenašanji vseh trüdov i

težav, k trpljenji i tudi k smrti za Kristuša, šteri jih je toti zapušto, a je ostao itak pri njih po Duhu, šteroga njim je poslah Oča v njegovom imeni.

Sv. Duh je prišeo. V podobi žarečih jezikov se je prikazao, kak da bi šteo pokazati, da šče izžgati iz človeških src vsu hūdobo, vsu grdobo, greh, jih očistiti vsakšega madeža i posvetiti duše, da bi mogle sprejeti v sebe njega, ki je prišeo klonkat na dveri človeških duš, a te se neso odprle, ar „Prišeo je med svoje, a njegovi ga neso spoznali.“ Žareči jeziki so se pokazali, šteri naj bi pregnali tmico poganskih zmot, raztopili verige peklenskih moči i vūžgali novi ogen, ogen bože lūbezni.

O kak smo tudi mi potrebni sv. Dūha! Ali se je prikazao tudi nad našimi glavami? Ali razgreo naša mrzla srca, štera telkōkrat neso štela sprejeti tistoga, šteri je klonkao na nja — Jezusa, nego so bila napunjena s hūdobijov, sovraštvom, odūrvanjem bližnjega, srca, štera so bila vklejena v oblast peklenskoga duha.

Sv. Duh, žgi naš jezik, da se več ne bo obračao v brezbožnom govorenju, v preklinjanju, nečistih rečaj, opravljanju i ogrizavanju! Žgi naša srca, da zasija v njih plamen prave lūbezni — lūbezni do Boga i do bližnjega, i da se več ne bodo zbūjale v njih nečista poželenja. Presveti našo pamet, da bo vsigdar spoznavala najvišjo, neskončno Istinō, Boga i Kristuša, šteri je šo k Oči, da bi nam poslah tebe — Dūha istine i lūbezni.

Sloboda, enakost, bratstvo brez krščanskih načel.

„Vse rusko časnikarstvo posveča pazljivost sodnijski razpravi proti Ovšanikovi. Ta razprava je znova razkrila gnjlobo bolševiškoga režima. — Pred stirim leti je prišeo v vas Širkovko komunist Ovšanikov. Nihče ne znao, što je. To, da je komunist, je zadostūvalo, da so njemi bili kmetje hlapčevsko pokorni. Postao je občinski tajnik, a župan se njemi je pokoravao kak drugi. „Ar je biō komunist i me je mogeo vtekniti gdaštec v jamo“, je izpovedao župan pred sodiščom. Pri sodišči se je vgotovilo, da dao je Ovšanikov istinsko izkopati jamo, v štero so metali kmete, ki so morali ostati v njoj več dni — dokeč je občinski tajnik tak šteo. Jama je bila pokrita z deskami. Državni okrožni policijski komandant Lavecky je znao za ravnanje tajnika, ne pa stavo moža zavolō toga na odgovor, nego je prisilo kmete, da so Ovšanikova zvollili za župana. — Kak župan je izhasnūvao Ovšanikov svoje stališče jako temelito, na te način, da je izterjavao od kmetov vsefele davke za vse mōgoče bolševiške vstanove, o šterih se kmetom niti senjalo ne. Se zna, da so šli penezi v njegov žep. Napravo se je sam za inženera i izvedenca za agrarna pitanja. Kak takši je prisilo vūgo kmetov, da so njemi odstopili svojo zemlo v zameno za slabšo. Kmetom, šteri njemi neso bili povoli, je posestva kratkoimalo vzeo i jih dao takšim, ki so njemi prinašali dare. Sodnik je pitao kmete, zakaj so vse to mirno trpeli. Odgovorili so njemi: Pri kom naj bi se prito-

žili? On je ja član komunistične stranke! Komunist sme včiniti, ka šče!“ I istinsko je bilo tak. Ednok se je pritožo nekši kmet proti Ovšanikovi. Poslahi so ga s policijov domō. Morao je spadnōti pred Ovšanikovim na kolena, kūšūvati njegove črevle i ga prositi odpūščenje. S kmeti je ravnao Ovšanikov nesmileno. Bio jih je, za vdarce pa so morali celo plačūvati posebne davke.“ — Poročao Narodni Dnevnik.

Spominjamo se še na čase vogrskoga komunizma. „Rdeči apoštoli“ so nastopali z novim naukom. Obečavali so slobodo, enakost, bratstvo, zazavali so proletarce celoga sveta, da se združijo i stvorijo raj na zemli. V kelko se je to spunilo, nam je znano. Dobili smo slobodo trpljenja, enakost preganjanja, bratstvo puškinih kopit. Sloboda, enakost, bratstvo je obstojalo samo — tudi za vse komuniste — za tiste, ki so stali na višjem mestu krvavoga bolševiškoga direktōrija.

Rusija ječi še pod hišov strahovladōv, kak je bila komunistična. To Ovšanikova pelda očivestno kaže. Podobnih slučajov je najmre na stotine i jezere. I to v deželi, štere voditeli so zapisali na svojo zastavo slobodo, enakost, bratstvo. Voze so puna, i smrt den za dnevom zahteva svoje žrtve iz vseh stališov i vsakše starosti. Sloboda je spadnola na tak nizko stopnjo, da što ne bolševik, se skoro niti oglasiti ne sme, enakost je tak velka, da vživajo voditei pravice, podložniki pa majo samo dužnosti i te morajo nositi potrpežljivo, brez pritožb. Što se oglašio, je proglašeo za neprijatelja sovjetske republike i mora iti v smrt. Ravnotak je z bratstvom.

Podobno je tudi v drugih deželah, gde nastopajo komunisti socialisti. Vseširom oznanjajo slobodo, enakost i bratstvo, istinsko pa ide za njimi preganjanje, smrt za vse tiste, ki vūpajo inači misliti, kak oni i se njim protipostaviti.

Komunizem i socializem je že stari, vleče se skoz vsu človeško zgodovino i je vsigdar glaso svoj nauk: sloboda, enakost i bratstvo za združene proletarce sveta. A ka je dosegnō? Povejo nam dogodki vogrskoga komunizma i kažejo dela ruskoga bolševizma. Kelko pa je bilo menših neredov, šteri so tudi zahtevali na jezere i jezere človeških aldovov.

Se pa tudi nemremo čudivati tem strahotam. ar komunizem i socializem sta najprle napovedala boj veri — krščanstvi. Gde pa ne vere, krščanstva, so pa mōgoča tudi najvekša hūdodelstva. Krščanska načela so najmre tista sila, štera določūjejo človeki pot, štera njemi predpišejo, ka mora včiniti i ka ne sme napraviti. Ona določūjo, kakša mora biti sloboda, kak deleč sme segati enakost i kak se mora razmiti bratstvo. Brez njih o tom trojem ne govora, ar brez vere človek nema v sebi tistoga, ka ga dela pravoga človeka. Dokeč se bodo vstvarjala nebesa na zemli brez krščanstva, tisto, ka se vstviri ne bodo nebesa, nego pekeo.

Podpirajte Novine!

vervli mi. Bar jaz mislim tak s svojov slabov pametjov. I mislijo, čitijo tudi od mene modrejši ljudje. Sirmaški krūh domače male kūhnje je vsigdar bole tečen falat, kak pekarije kūhnje svetlih palač, ki neso za nas zidane. Iti teda moj sin najprle v Budapešto.

Elemér se je za tanač lepo zahvalo. Istinsko modro govori te prosti obrtnik. Ar iz duše govori; življenjska skušnja oživla njegov govor.

I da pokaže, na kelko se njemi dopadne dečkova odločitev, njemi je dao mojster celo edno izprobano vūro za darilo.

— Če ne zavržeš, sin, sprejmi jo za spomin. Ne sem bogat, nemrem dati vrednejšega darila. Par let pa bo slūžila. Do tečas, da si lahko iz svojih dohodkov kupiš. Dobro je, če človek lahko pazi na čas. Tudi to je potrebno za napredūvanje.

Vekšega veselja njemi mojster ne bi mogeo napraviti, kak da njemi je dao to vūro.

Istina da njemi je ostala očina lepa zlata vūra, a tisto je Gohér pri sebi obdržao. Pravo je, da za maloga dečka ne takša draga vūra. Potere jo ali pa njemi jo vkradnejo. Gda konča šolo, bo fiškališ ali vstopi v kakši drugi stan, te njemi jo da, te bo jo mōgoče znao ceniti. Če tudi niti to ne gotovo, ar mladi ljudje radi spreminjajo v peneze drage spomine. No na vsakši način je bolje, da zaednok v njegovih rokaj ostane.

Da tiste vūre Elemér nigdar ne bo vido v svojem žepi, je brezdvorno. A zdaj še ne bi vūpao na to misliti, da je gospod oskrbnik najslabši čuvar očinih spominov.

Glasi.

Slovenska Krajina.

✓ **Smrtna kosa.** Dne 21. toga meseca so na Krajni mrli oča g. poslanca Klekla. Čiravno stari 75 let, so itak bili močni pa črstvi do te zime. Pred par meseci jim je v ного vdaro prunt i tak se je beteg širio, dokeč je ne bilo k smrti. Eden den pred smrtjov, gda so tudi bili spovedani, so jih sin, g. poslanec, obiskali i se duže časa z njimi pogovarjali. Pokojni so že ne več mogli črstvo gucati, nego razmili so vse. Na Kristušov vnebōhod so se okoli 11 vūre predpoudne jako mirno preselili v večno domovino. Na drugi den je bio pogreb. Sprevod so vodili veleč. g. kanonik Slepec. Poleg so bili tudi domači g. plivanoš Krantz, g. kaplan Hauko, g. katehet Horvat i g. Radoha. G. poslanec so z materjov šli za truplom. Vnogo ljudi je sprevaljalo pokojnoga na zadnjoj poti. Vsi so jih radi meli pa spoštūvali.

✓ **Sv. Benedek.** Pri nas so meli demokrati shod; prišli so povedat, da so v Beogradi glasovali za povišanje davkov i to invalidsko dačo za 100%, komorni davek za tak velkoga kak je dozđaj bio invalidski i ešče ka je najbolje žalostno, od vsakšega delavca 2 procenta letne glače za davek. Od slednjega bode prišlo 16 milijonov Din v Sloveniji. Či štoj nade mogeo plačati, 12% intereša de se niemi računalo. — VBeogradi glasūjejo za vekše davke, doma pa proti davkam gučijo. Dobri farbarje majo v rokaj naše Prekmurje. Srečni demokratski kmetje.

✓ **Agrarna reforma.** Ministerstvo agrarne reforme je razrešilo veleposestniško zemlo od sekvestracije. Agrarni interesanti, ki majo zemlo z arende, tisto lahko kupijo od pravoga lastnika i se njim dovoli, da lahko prek na sebe spelajo ali intabulerati dajo, či je pogodba dobro sklenjena i da so cene pravične.

✓ **Ženavle.** 10. maja je pri nas priredila školska mladina lepo mladeniško prireditv. Bilō je iz vseh krajev vse puno gostov, samo iz Sobote nas je šlo 150 i meli smo poseben vlak. Prireditv je jako dobro uspela, vsi smo se zadovoljni vračali domo.

✓ **Gorička „šmarnica“.** Lepo smo se vozili proti Goričkomi med lepimi senčnatimi logovi, a glavno je to, da smo se ednok vozili kšenki. K nam so se pridružili tudi izletničarje iz Bogojine, šteri so meli same dobre pesmare seov. Bili smo veseli v vlaki i že se nam je skomina vrtela po goričkoj šmarnici, štero tak strogo prepovedavle piti g. komisar „Prekladavčarskomi Miški“, ka se tak strašno toži v „Szabadsági“, pa glei ga spaka — goric nanč nindri vidili nesmo.

✓ **Dijaško romanje v Rim.** V drugoj polovici avgusta bo slovensko dijaštvo romalo v Rim. To ma za dijaka dvojni velki pomen. Zafo bi bilo dobro, či bi jih tudi s Prekmurja bar nikelko šlo. Istina, dijak je siromak. Penez nema. Za to romanje trbe od 1500 do 2 jezero dinarov. V vsakšoj fari ali občini bi se naj zbrao najbolši dijak. Tomi bi po dinari vkup navrgli potrebno šumo po celoj občini ali fari. Tak delajo vsešerom, gde ljubijo dijake. Premožnejši starišje, ki mate dijaka, pa je tak vrli, ka si zasluži to romanje, ne šparajte te peneze. Či pa vaš nemre ali je ne vreden, pomagajte dru-

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogrščine prestavo Fr. Kolenc.

Navajenost vse olejša. Navaditi se trbe tudi h gladovanju. Če pa si mimo prve kaluže, se ostaloga že ne boš bojao. Se ne pridi nazaj: drugoga se ne bi mogeo včiti. Dam ti pismo k ednomi dobromi poznanci v Budapešti. Voditeo je v ednoj električnoj delavnici. Vstopi tam za inaša. Elektriika ma prihodnjost. Za njo nemamo zadosta strokovnjakov; pa ma zadosta razumnosti Vogrin. Najbolši elektrotehniki bodo iz vogrskih dečkōv, ki so za to. Navči se to. V tistom stani boš lahko srečen, ar maš za njega veselje, nagnenje, zmožnost. I tam gori v glavnom varaši najdeš tudi šolo, gde se lahko izobrazūješ, tu nebi mogeo iti inam, kak v šolo za inaše. To pa je za tebe že premalo. I gda končaš, ti tanačivam, sin, idi po sveti. Vō v inozemstvo. Če mōgoče, v Ameriko. Ne zaman, da so tam vjeli prvo strelo kak znaš, veliki franko; a tam so tudi najbolje napredūvali v spoznanju i vporabljanju elektrike. Ameriki se moramo zahvaliti za najvekše novejše izdajnabe. Gda spoznaš velka dela, ki so tam, pridi domo; domovina čaka na tvojo delavno roko. Ne sramūj se našega sirmaštva, ne obsojaj ga. Pelda drugih narodov nam raj bo spodbūda, da se bomo paščili za njimi. Lehko včinimo, samo hoteti moramō. A samo tak lahko včinimo, če naši sinovi, ki tam vōni delajo, ne bodo darūvali lūbezni do domovine za blagostanje (za svojo srečo). To blagostanje ne vsigdar brez trnja,

Napoto se je teda v božem imeni k strici.

Od zadnje železniške postaje je bogme dobrih par vūr.

Pogledao je peneze, kelko njemi je ostalo po železniškōm potūvanju.

Ne dosta. Malo je mōgoče tudi več trošo, kak bi smeo. Na vmesnoj postaji njemi je dišao obed, zato si je dobro privoščō. Po nezabelenaj kūhnji sirotišča je bilo pravō kralesko gostūvanje, ka njemi je potūvala krčma.

Itak pa se mora zadržavati; ar s temi malimi penezii, ka njemi je ostalo, ne po mogeo priti do glavnoga varaša.

Nō pa pri oskrbniki mora meti peneze. Telko je na vsakši način dužen dati, da srečno pride na mesto i more začnōti novo zvanje, šterō pomeni cesto njegovoga prišestnoga življenja.

Voza nemre naročiti; za to je premalo. Prisiljen je peški nadalūvati pot.

Gda so zadnjokrat šli tu, si bogme ne zapomno jako, gde je šo voz. Tudi je bilo megleno: sive megle so pokrivalo gore, kak ponjave kola. Že zavolo toga se ne bi mogeo rati. Zdaj se v zelenoj i zlatoj farbi leskeče cela okolica. Gozdi i drevoredi njemi še z nežnim listjom kimajo; doli na poli pa se žuti zrela setva. Tu pa tam že tudi žnjejo. Sūha sunčna svetloba se iskri na steblij drevja, na vrhi klasja, na rdečih, sivih cvetlicaj.

A to ga prle spravi s poti, kak na pot.

Niti v telefonskih sohaj se nemre zanesti. Te čisto v drugi kraj idejo med vrstami javorov.

(Dale)

gomi. Do konca majuša more vsakši biti pri-glašeni v Ljubljani. Zato tisti, ki želejo iti, naj dajo to na znanje g. ravnatelji Martinišče v Mur-skoj Soboti. S tem dijaštvom lejkó romajo tudi dŕhovniki, katahetje, profesori i vučitelji, ki so zdaj zadržani zavolo šole.

Pozdravi od naših vojakov. Pozdrave pošilajo svojim roditelom, bratom i sestram i vsem znancom, celoj Slov. Krajini vojniki: Aleks Bernec, Aleks Gomboc i Janez Zrim pri želj. komandi Brod n/S. — Š t i p. Iz tužne Makedo-nije pošilajo pozdrave vsem znancom naši vo-jaki iz Črensovec: Lovrenc Hozjan, Ivan Gabor, Štefan Horvat, iz Trnja: Jožef Dorenčec, Ivan Stanko, Blaž Krampač. Pozdravljajo tudi tem potom gasilce črensovske fare, v šterom društvi so bili tudi sami. Sprimate decki — vojaki tudi iz lepoga Prekmurja pozdrave. Želimo vam zdravje i srečen povratek v svoj lŕbi rojstni kraj.

Moravci. Škerlak Števan iz Moravec, si je od Klement Ludvika potač, (bicikli) izposodo na 2 vŕri. Niegovivi dve vŕri sta ešče itak ne dol pritekli. Šo je proti madžarski granici i tam odao kolo državnimi organi za ceno 200 din, on pa odišao prek granice. Gda je zato pravi lastnik potača zvedo, je taki šo na Hodoš po svoje blago i bi je tudi dobo proti plačili 200 dinarov. Naš človik se je opitao; ali svoje blago naj pravi lastnik dvakrat kŕpije? Pitamo zato, ali za državne uslužbence nevala tisti zapisani zakon, šteri pravi, da se tudi tisti kaŕtiga, ki kakše osumljeno blago kŕpi?

Odloku Engleskih Vlasti o ovome leku protiv reumatizma. Na osnovu mišljenja nadle-žnih vlasti o ovome leku izdat je patent u ime engleskog Kralja Džordža V., a sa pozdravom pronala-začu Dr. Ivanu Rahlejevu. U tome patentu je ovaj lek pohvaljen kao osobito koristan za lečenje reumatizma, te je zato dozvoljena prodaja ovog leka u celoj Engleskoj. Tim povodom date su sve zakonske povlastice u korist pronalazača Dr. Ivana Rahlejeva i u samoj povelji izrično je naznačeno, da će svi pokušaji falsifikata ili po-državanja ovog leka biti strogo kaŕnjeni. Naro-čito je važno to što ovaj lek uvek izradjuje sam njegov pronalazač Dr. Ivan Rahlejev i to u svojoj laboratoriji, koja se nalazi u Beogradu u Kosovskoj ul. 43. Isto takŕ laboratorija prima i vrši brzo i tačno sve narudjbine ovoga leka i sama ih prema datoj adresi otpravlja. Uspeh do sada postignut u lečenju ovi lekom jeste vrlo velik, jer su se mnogi reumatični bolesnici u našoj zemlji izlečili ovim lekom posle upotrebe od dve do tri kante. Sem toga ovaj lek ne samo je patentovan u našoj, već je patentovan i u dvadeset i devet stranih država u kojima se takodje prodaje.

Orlovski den v Bogojini. Lepo jŕtro na vnebohod Kristušov je privabilo dosta občinstva, da si pogledne mogočo zidavo nove cerkve ob priliki starinskoga proščenja. Pa vsi tej zvŕnski gosti so s občŕdŕvanjom gledali mladino po četaj razdeljeno, v svetešnje oblečeno, na takt godbe po vrsti stopajočo po poti pri-jazne vasiče, gde šo je od dve strani iz pod oken kmečkih hiš pozdravljale od bogojinčark skrbno gojene cvetlice. Lepo sliko je pokazao kordon izmed mladine v cerkvi pred velikim ol-tarom. Vidli smo Orle v svojem novom kroji, gojenke čedno opravlene i naraščaj z živlen-skimi idejami prenapolnjen. Po večernici je ta armada korakala na lepo opravleno z zelenim vejom zagrajeno i s slovenskimi zastavami okin-čano orlovsko telovadišče. Gda je ljudstvo za-sedlo svoja mesta, predsednik pozdravi vse na-vzoče i naznani celj spored: Proste vaje čla-nov, skupine, orodna telovadba, vaje naraščaja, simbolične vaje gojenk, deklamacije i triglasno petje gojenk. Nebo se je skuzilo skoro ves čas, da je gledalo prireditve te nedužne mladine, štera je tak krepko vŕ držala. Največ odobra-vanja je žeo znani po celom Prekmurju Casarov Vinček. — Malo je prehitro šlo, pri malih bi mogla večja živahnost biti, pri gojen-kah pa bol taktnost i želelo bi se, naj bi se v v prihodnje na godbo i ne na štetje delale vaje. — Med navzočimi se je porodila misel, da bi se bar dva takšiva dneva mladeniške prireditve vršila i to eden v Lendavskom, drugi v Sobočkem okraji. — Naš narod bo v bodoče samo tak močen i zdrav, či bo meo mladino, štera bo mela zdrave nazore, močna djanja, pravične ljŕbezni i vero v čednostno človeško življenje ga bo ohranila na domačih prekmur-skih tleh. I to pripravnost naj bi prevzeli za takše mladeniške dneve že obstŕoječi odseki i pa ljŕbiteli mladine.

Kmečka posojilnica. Kak čujemo v M. Soboti se bo ustanovila prva kmečka kasa. To bo zdaj prva gospodarska, kmečkoga ljudstva edina združna naprava v našem okraji. Ljudstvo pozdravlja to misel i čas je že, da resan vu istini zagleda beiti den v našoj prestolici ta pre-potrebna kasa našega sobočkoga ljudstva. Kasa se bo raztegnola na več far okolik.

Rim. kat. fara (cerkvena občina) v Murskoj Soboti. Naprošajo i pozivajo se vsi katoličani naše fare i cele cerkvene občine, da naj blagovolijo redno cerkveno porcijo za leto 1924 kak tudi izvŕredno porcijo za nove zvone — ki so že na poti, meseca julija se pričakajo, — najkesneje do konca majnika v cerkveno blagajno poplačati, da naj ne pride do neprijetnih posledic. Seznam porcije je na razpolago pri blagajni. Ar so penezi nujno potrebni, moramo ceno zvonov plačati, mamo prečati drugih izdatkov, se tudi dari hvaležno sprejemajo. — Slednje poberanje bode na farofi dne 29. — ga majnika popoldne od 1 — do 6. vŕra. Murska Sobotna, dne 3-ga majnika 1925. Cerkevni zastop.

Domača politika.

Pogajanja med radikali i radičovci so jako napredovala. V nešternih političnih krogih se več z gotovostjov računa, ka bodo v kratkom pogajanja mela te uspeh, ka se sestavi vlada iz radikalov i radičovcov. — **Samostalni demo-kratje** so zavolo pogajanj strašno pobiti, vidijo, ka se približavle za nje zadnja vŕra političnoga življenja. Našiva slovenskiva demokrata, Žerjav i Pivko ščeta stopiti k radikalom. Zdaj napinjajo zadnje moči, ka bi eli preperečli sporazum eli pa bi tudi oni prišli v vlado. — **G. ministra Žerjava** strahovito napadajo srbske novine zavolo afere, štero že pa ma v Srbiji, to bo tudi vzrok, da ga radikali neščŕ sprejeti v svoj klub.

Delo v odborih. Najvažnejšiva sta dva zakona, šteriva se zdaj obravnavata, i to tiskovni zakon i sodnijski zakon.

Vlada i Vatikan. Vlada je poslala svoje zastopnike v Rim, da se začnejo pogajanja za konkordat s Svetov stolicov.

Fr. Kolenc:

Prosvetni tečaj.

11. Kmečka izobrazba.

VIII.

Stojimo pred pojavom, ki najbolje svetlo kaže kak „kmečko“ je naše prŕsto kmečko ljudstvo. V vsem javnom življenju, našega kmečkoga naroda: na domi, po obleki, po šegaj, po vsem načini življenja i delŕvanja se vidi, da v njem ne več tiste samostojnosti, štero je meo prle, nego stŕji pod vplivom drugih stališov, pod vplivom varaškoga življenja i navad. Naj-bŕble pa to kaže pojav, šteroga si pri toj priliki ogledamo malo natančneje. Po tem bole, ar ravno v tom pogledi trbe najprle pomagati.

Kmečki ljudje začnejo pozabljati kakšega pomena je za njih, da druge, za narode, države, za celo človeštvo, stan, šteroga kotrige so. Zgŕblajo veselje do trŕdov i težav, do dela i skrbi, brez šterih si kmečkoga stana niti misliti nemremo — kak tudi drugih stališov ne brez trpljenja i nevol. V srcaj se ohlaja lŕbezen do rodne zemle, do proste domače hiše, do kmeč-kih navad i do vsega, ka je ohranilo na sebi pečat starejših časov, gda so še dedeki i pra-dedeki tlačili zemlo, po šteroj zdaj mi hodimo. Na mesto teh čŕstev pa se zbŕjajo druga, štera s kmečkim stanom nemajo nikaj skŕpnoga. Misli zapuščajo mali domači krog, prosto kmečko družino, odhitijo iz zapuščene, med drevjom skrite kmečke vesice i tiho kak na lehkih pe-rotaj letijo nekam daleč, gde vlada inačiši svet, gde se pred oči postavi inačiša podoba, svet-lejša, kak je podoba domače vesi. Misli odhitijo, v srci pa se zbŕdi žela, močno hrepenenje iti ta, gde se ponŕvle bolši svet.

I naši ljudje istinsko odhajajo. Zapuščajo svoje domače, znance i se podajo na pot. Kam pa idejo? Vsi nam odgovorijo, da po sveti, ta gde je bolši svet gde se leži živi, gde ne trbe tak žmetno delati i je vseeno več zasluška, kak doma pri trdom čarnom krŕhi i v trŕdlivom kmečkom deli. Zaslušek teda žene naše ljudi v prvŕj vrsti, da se podajo v tihinske dezele — Ameriko — v velke varaše. To pa ne edini vzrok. Ar delo i zaslušek bi se dobo tudi na deželi, na kmetijaj, če ne v domačem kraji, pa v drugih pokrajinaj, gde so vekša posestva, delavcov pa premalo. Proti vsemi tomi pa po-sebno naša mladina raj ide v Ameriko i v do-mače varaše. Nastane pitanje, ka jih pravzaprav vleče ta. Ali ne mogoče mislo na prijetno va-raško življenje — v istini ne lepo kmečkim ljud-em, ki sveta ne poznajo, se vidi prijetno i lepo — na veselice, zabave i na sve druge posebnosti, štere varaš lehkŕ poda, ves pa jih nemre dati. Ta mislo ma vekšo moč, kak čŕt lŕbezni do domačega kraja, do rodne hiše, lastne družine.

Ka pa v istini poda varaš kmečkoj mla-dini? Ali je njegovo življenje istinsko lepše, kak kmečko v prostoj božoj naravi, pod milim nebom v friškom zraki, na polji, na šterom se zible zlata pšenica, na travnikaj, šteri so pisani od različnih cvetlic i meo gozdi, odmerajŕčimi od glasnoga petja nebeskih pevcov — ftičkov? — Pravoga veselja varaš nemre dati. Človek kvečjemi lehkŕ občŕdŕuje visike palače, slikovite izložbe velikih trgovin, šŕmenje i drvenje vno-žice ljudi, ki drugoga dela nemajo, da kažejo na v ulicaj svojo obleko, svojo lepoto ali tudi nelepoto; ki mislijo, da je na sveti tak, da oni samo vživajo, drugi pa tudi na mesto njih de-lajo i se trŕdijo, da lehkŕ jejo tudi tisti, ki ne delajo. To veselje — če se ne zbŕja v srci pri tom pogledi raj žalost — lehkŕ vživa vsakši brezplačno. Ali pa se da to veselje primerjati veselju, štero občŕti zadovolno srce v prostŕj naravi? Vse druge zabave pa trbe drago pla-čati. Če tudi pa je tomi tak, itak iščejo zabave. To pa je tudi razumlivo. Ka pa si naj začne mladi človek v tihini sam? Doma je pŕsto svoje vrstnike, s šterimi se je šhajao v prostih vŕraj po nedelaj i svetkaj, s šterimi se je pŕ-govoro i tudi zaspevao kakšo lepo pesem. Vse to njemi i varaši fali. Zato se poda ta, gde lehkŕ zabije dugi čas — ide na veselice, za-bave. I ravno zabave so največša pŕgŕba za kmečko mladino v varašaj, ar jo oropa tistoga maloga zasluška, šteroga si je pripravila z žmetnim delom v zakajenih fabrikah. Iztrga pa njoj iz dŕše tudi plemenita čŕstva, štera so jo punila dokeč je bila doma — iztrgajo njoj vero, lŕbezen i pravo veselje.

Varaško življenje je posebno nevarno za kmečke deklice. Gda pridejo od doma, ne poznajo življenja v sveti. Tak se njim vidi, da so prišle v čisto inačiši svet. I v tom sveti sto-jijo same, brez ljudi, ki bi njim dali tanač — ar mati i prijateljice so ostale doma. Pridejo pa drugi s prilizjenimi rečmi, velikimi obečanjji. Što zna lepše gučati, prle zgrabi v mrežo nes-kušeno deklico. Ka se navadno zgodi, si lehkŕ vsakši misli. Deklico dobi v roke slepar i s tem je njena nesreča gotova. Pa če tudi ne-idemo tak daleč. Pravimo, da se ne zgodi nikša nesreča. Dale.

Gospodarstvo.

Piše: Izidor Horvat, učitelj.

Živinoreja.

Travnike si potli ešče lehkŕ zboljšamo z gnojenjom. Zemlja, da dá rastlinam hrano mora tudi odnekod to dobiti i koliko te zemle ne dobi sama, moramo mi pomagati, to pa včlnimo, če zemljo gnojimo. Ne gnojimo pa samo oratje zemlje, nego ravnŕtak trbe, kak pa ne tak pogosci, gnojiti tudi travnike. Ščemo, da nam trava samo raste i to, da nam zraste dobra i dosta trave. Ne pomislimo pa, da mo-ramo k tomi sami pripomoči. Važno je torej gnojenje travnika. (Od gnoja i gnojenja bomo drugikrat gučali malo več.) A gde vzeti gnoj, če ga za na njive nega zadosta? To je istina. Ali dostokrat pa pŕstimo, da se nam najbolši gnoj zapravi; to je gnojnica nam teče po vu-lici! Za travnike je dober kakšiste gnoj. Travnik pognojimo z gnojom iz štale i dež izpira, ga razstopi i tak voda dobre, hasnovite snovi nese v zemljo, odked potem rastlina srka hrano. Boljša je gnojnica. Z gnojnicov polevlemo trav-nik pred dežjom, da ne zgori preveč trava. Pa-ziti je, da se z gnojnicov polevle dobro; nes-memo vlejati na edno mesto preveč, a na drugo nikaj. Ako je le mogoče, imeti trbe pripravo, štera na način polevke škropi, tak se jako dobro polje travnik z gnojnicov. Dobro je i jako has-novito posipavati travnike z takzvanimi umet-nimi gnojili, štere lehkŕ kŕpimo po fal ceni. To so tudi pomožna gnojila. Ne so tak fina kak gnoj, ali ravno za travnike so dobra. Pe-peo, gŕps, vapno i lapor ki se v obliki praha posiplejo po travnik. Druga umetna gnojila so: čilski soliter, amonijas, krvna i rožna moka (sŕha krv zmleta i zmleta roževina (rogeo), superfati, kostna moka (zmlete čonte) itd. To gnojilo bomo pomali na vsaki način morali uporabljati po naših travnikih, če ščemo, da bodo res naši travniki kaj vredni. (Dale.)

Kmetovalci škropite trsje.

Ne je zadosta, da so vinogradi, gorice dobro obdelani z motikov, dobro pognojeni i pravilno obrezani, trbe, da jih čuvamo tudi proti raznim škodljivcov i boleznim. Zakaj ves trŕd pri napornom kopanji, če smo ne zdaj po-zorni, kda preti vinogradištvi največša nevarnost z boleznijov peronosporov. Poleg vnoŕjih škod-

ljivcov je ta bolezen najnevarnejša, zato trebe pravilnoga boja proti njoj. Peronospora ali strupena rosa, je glivična bolezen, ki se prikaže včasih, kak postane toplejše na konci maja ali včasih že prle. Dober poznavalec že od daleč opazi na listji sive lise na spodnji strani listov.

Da se obvarujemo peronospore, moramo že prle, kda se pojavijo ta znamenja, škropiti trsje i nigdar čakati v vüpanji, da je še ne varno. S takšim odlašanjem greši dosta kmetovalcov i tak jih bolezen prehiti navadno. Prle kak se peronospora spozna, je listje že lahko napadenō, ar da spoznamo imenovane lise, trebe do 14 dni čakati, da postanejo vidne. Škropiti začnemo v prvij polovici maja ali pozneje, odvisno je navadno od rasti rozg vsikdar pa pred cvetjem. Za prvo škropljenje vzememo 1% raztopino galice, to je 1 kg. na 100 l vode, tej rastopini pridenemo 1¼ kg. ugašenoga vapna, šteroga stanjšamo prle z vodov. Kda vlevemo vapno v galico, trebe dobro mešati s količom. Vnožino vapna ugotovimo navadno po farbi, kda postane brozga lepe modre farbe, je vapna zadosta, ovak mamoz za to določanje tudi poseben lakmusov papir, ki se dobi v drogerijah ali „Kmet. družbi“ v Ljubljani. Vedno pa je boljše več, kak premalo vapna.

Za drugo škropljenje, ki ga epravimo včasij po cvetji, je vzeti 1½ kg. galice i telko vapna. Pri tretjem škropljenji jemljemo navadno tisto vnožino ali če je vreme ugodno, tudi samo 1 kg. galice. V nižjih legah se jemlje tudi 2 kg. galice na 100 l vode, ar tam se peronospora rada razvija. V slučaji, da nastopi včasij po škropljenji dešč, ki spere galico z listov, moramo škropljenje včasij ponoviti, inaci je delo zastoj.

Pred vsakim škropljenjom je trebe odstraniti vse nepotrebne rozge (poganjke), da prihranimo škropivo. Vse potrebne poganjke pa temeljito poškropiti, listje, grozde ali zarod i tudi les.

Vnožino brozge jemljemo vedno po velikosti trsja. Čim vekši so poganjki, tem več tekočine potrebujemo. Tak napriliko vzememo za prvo škropljenje na 1 kat. oral približno 600 l galice, za drugo 1000 l, za tretje ali četrt, či je potrebno, pa telko, kak pri prvom škropljenji. Te vnožine galice so mišlene pri pravilnom povezanji i preščipanjji poganjkov. V slučaji, da poklesti toča, je hitro škropljenje dobro, ar se bolezen rada prime ranic na mladji.

Franjo Pavlica.

Javljamo pretužno vest, da so vmrli oča našega g. urednika, poslanca i župnika g. Klekla.

Blagomi pokojniki bodi večten spomin!

MALI OGLASI.

NAJBOLŠI CEMENT, VAPNO, cigeo i črep, kovački premog, deske, late itd., se dobi letos po polovičnij ceni na vseh železniških (stacijaj) postajaj v Prekmurji. Stalna zaloga vsigdar pri g. Bračina, Križevci pri Ljutomeru, ki je glavni zastopnik stavbenoga materijala za Prekmurje.

Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uraduje vsako nedelo ino svetek.

Obrestuje hranilne vloge (navadne) po 8%; vezane vloge proti šest mesečnij odpovedi pod 5000 Din po 9%, vezane vloge od 5000 Din naviše pa po 9½%.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomi ljudstvi. Zavupajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka večim sirotam je lejko posodimo na fal interes.

V MEDJIMURJI

se proda že 30 let obstoječa trgovina z mešanim blagom, z jajci, z točilnicov po ugodnij ceni zavolo prese-litve. Oda se tudi v najem. Železniška postaja. — Naslov v tiskani (B) BALKÁNYI, D. Lendava.

Proda se posestvo

radi starosti 26 oralov veliko na lepom prostori ležece. Hiša i gospodarska poslo-pja zidana i krita z opekov. Isto je oddaljeno 20 minut od železniške postaje Verzej i Bučecove. Proda se živi i mrtvi inventar.

Naslov pove UPRAVNIŠTVO

HIŠA i GOSTILNA

se oda v VARAŽDINI. Gostilna je na prometnom kraji varaša i toči 30 hl vina, 150 pive, 30 žganice. Stoji iz 3 hiše, kuhinje, spajza, velke štale, pivnice, ma veliko dvorišče, mali vrt. Vse je razsvetleno z elektrikov.

Küpec se lahko včasij vseli. — Cena je 150 jezero dinarov.

Na peneze čakam tudi 2—3 leta brez intereša. Prodavam zavoli smrti matere.

LEČEK STJEPAN

Novi varoš Varaždin.

Pri

Weissenstern trgovci

v Dolnji Lendavi

se dobijo novi „ÖVE“ i „WAFFEN“ biciklini, mašini za obrtnike i švelje. Z dobrostanjom na kratko vreme, na rate se (B) 40 tudi dobi.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDOŠY BARNABAŠ, trgovci z papirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Pohišstvo küpите najfalej iz stalne zaloge od najprostejše do najfinejše kakovosti, delam tudi po naročbi i po lastnom risanjji po najugodnejših cenah.

Mijo Hollenberger Čakovec (B) 32 Strossmajerova ul. 10.

Hranilnica

POSJOJILNICA

v BELTINCIIH r. z. z n. z.

uraduje vsako sredo i soboto od 8. do 12. ure.

Navadne hranilne vloge obrestuje po 8%, vezane vloge proti šest mesečnij odpovedi nad 5000 Din po 9% vezane vloge od 6000 Din više pa po 9½%.

Kmetje, zavupajte novo ustanovljenoj krščanskoj posojilnici peneze i jih pridno vlagajte, za štere dobro stojijo naši kmetje z celov svojov vrednostjov. Čim več bote vložili, tem več se bo lahko pomagalo siromakom na fal interes. Oni, šteri majo ešče knjižice od stare beltinske hranilnice (kase), naj je prinesejo, da se jim ali izplačajo njihove vloge, ali pa prepisejo kot nove vloge naše krščanske posojilnice. Imejte zavupanje do nove hranilnice in posojilnice, kak ste imeli zavupanje prle do stare.

Proda se

hiša FAERTAG ANE v MUR. SOBOTI, ulica Mala Kaniža št. 149., zve se za ceno v KROGI pri KOLMANIČ MATIJI.

Oddajo se

v MURSKOJ SOBOTI 3 hiže, z travnika, 1 njiva, v MARIBORI

2 za trgovino primerni večji lejpi hiži.

Informacije daje pisarna

dr. ŠOMENA, odvetnika v MURSKOJ SOBOTI.

Sprejme se

vajenec iz poštene družine v pekarijo FRANC DERKAŠ na CANKOVI.

Za obleko je oskrbljeno.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVA

plača najbolje dolarje in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Hiša z gostilnov

in trgovinov z velikim prometom je naprodaj taki. Zemlje je 1 oral, 7 oralov pa je v zaküpi, štero lahko küpec prevzame. Pita se pri

Antoni Šober v Küzdoblani.